
W NIEDZIELĘ DNIA 7 MARCA 1802

Z Wiednia d. 27. Lutego.

J. C. K. M. raczył pod d. 2 Stycznia r. b. własną ręką następujący bilet do Węgierskiego kanclerza hrabi Palfy napisać: "Gdy *Historja polityczna Węgier* napisana przez X. kanonika Pray i od cenzury potwierdzona, już z druku wyszła, nakaze przeto kancelarya, aby nauczyciele historii zupełnie się do niej stosowali i onę młodzieży wespółbie nayspojętniejszym dawali, dla uniknienia wszelkich w tej mierze błędów.,,

Franciszek.

X. Jan Schneider, dziekan w Leostorf w Austryi, złożył J. C. K. M. w ofiarze kwity z dostawionego w roku 1801 za siebie i za swoich poddanych liwerunku, których ón swoim kosztem zastąpił; dar ten raczył J. C. K. M. łaskawie przyjąć.

Z Brynu d. 27. Lutego.

Listy z Bukaresztu donoszą, że z tutejszych państw idąca poczta do Konstantynopola zrabowana blisko Sofii, konwoitujący Janczarowie rozpedzeni, a paki po śniegu po rozrucane zostały.

Nakoniec odebraliśmy znowu od granic

tureckich pod d. 15 t. m. wiadomości, które donoszą, że podług powieści Janczarów nadszedł z Konstantynopola ferman nie tylko uwalniający od wszelkiej kary Janczarów, ale nadto pozwalający im obrać nowego bafzę. Z tem wszystkim zdaie się to być tylko udaniem, gdyż wszystkich chrześcian z Serwii do fortyfikowania Belgradu spędzono, armaty na wały pozataczano, i wszystkie przygotowania do obrony poczyniono, nie tajno bowiem Janczarom, iż znaczny korpus wojsk W. Sułtana ciągnie przeciw Belgradowi, pod dowództwem bafzy, któremu bafzostwo Belgradu i Serwii razem obiecane zostało.

Jakożkolwiek te wiadomości są sobie przeciwne, zdaie się jednak być do wiary podobna, że Janczarowie belgradzcy z nauk Pafman Oglu poznali politykę dywanu, i takowe z jego postępowania wyciągnęli prawidło: *Nieszukay tam pokoju, kędy go nie masz!*

Co się tycze tego cudownego woiownika, wielu utrzymuje, że wielkie zachodzą zwiazki pomiędzy zamordowaniem bafzy postępowaniem Pafman Oglu, i dzisiejszemi

rozruchami w Běłgradzie, których źródła nie w tureckiem państwie, ale w odległych okolicach szukać należy. Jest to zaiste tylko polityczne widzenie, które podobnie jak szkielecko częstokroć ofzukuie; tym czasem przez szkieleko można czasem dobrze rzeczy rozpoznać.

Jeden Turczyn uciekł na cesarską komorę, ale go nieprzyjęto: z tem wszystkim żeby go nie wystawić na zemstę, nie odesłano go prosto na miejsce skąd przybył, ale pod konwojem przeprowiono go 3 mile wyżej przez Sawę; lecz i tam poznany został, bo zaledwo zdążył w niyść do chaty, gdy trzech belgradzanów wpadło dla pochwylenia go. Niezczęśliwy nie stracił odwagi, wyszedł wędzwi i wystrzeliwszy dwa razy ubił z nich jednego, drugiego śmiertelnie ranil, a trzeci podług zwyczaju uciekł; zwycięzca nie śądził bydy dla siebie bezpieczną rzeczą pozostać dłużej na placu boiu, ale nie pytaiąc się czyli odwaga jego do potomności dojdzie, czym prędzey umykał. Szczęście uwieńczyło wnet jego zwycięztwo: nie ufzedł daleko, aż postrzega 2 konie przywiązane do drzewa, odwięzuie czym prędzey jednego i siada na niego. Na tym koniu znalazł kieszę z 3000 piastrów, co będzie nauką dla właściciela, iż nie należy na publiczney drodze wiązać koni bez stroża.

Z drugiey strony rozrzewnia nas piękny czyn ludzkości jednego z Xiążąt niemieckich. C. K. feldmarzałek Xię Lichtenstein postanowił 50 weteranom, którzy pod nim we Włofzech zdrowie stracili, aż do śmierci pensye płacić. Dobroczynność tę chce ieszcze na więcey żołnierzy rozciągnąć.

Dowiaduiemy się z Ratyzbony, że dwor pruski zrzeka się biskupstwa monasterskiego, ale pretenzyi swoich do Osnabruku, Hildeheimu, i Paderbornu nie chce odstąpić.

Interessa wynadgrodzeń mają bydy pomiędzy wielkimi mocarstwami do końca Marca całkowicie ułożone i seymowi Rzeszy do potwierdzenia przedstawione; deputacya Rzeszy nie byłaby w tym razie wcale potrzebna.

Z Londynu d. 12. Lutego.

Kuryer londyński zawiera następującą wiadomość: — "W pośród tylu wielkich wypadków, które na łonie pokoju we Włofzech, Niemczech, na morzu śródziemnem, i na Oceanie więkşę sprawuią wzruszenia, niżeli, przedtem potrzeba było dla podniecenia wojny, nastaie dla kraiu naszego zdarzenie weale innego rodzaju. Już tu nie idzie o odmianę ministrów. Oddalenie Xcia Portland z ministeryum, powrot do niego P. Pitta i przyjęcie wielu członków bywşey opozycyi, są tylko zdarzeniami drugiego rzędu. Dostojna osoba, która od wielu lat naygłębszego ufzanowania, poważenia i miłosci doznawała, zmordowana ciężarem swego chwalebego, lecz pracowitego stanu, chce rząd winne ręce oddadź, który iej wiele okoliczności przeciw iej życzeniom i sercu wypadające przykrym i uciążliwym czynią. Wiele okoliczności rodzi aż nadto wiele morduiących troskow, ażebyśmy ten wypadek w milczeniu pominąć mogli. Jeszcze te rzeczy nie zasły tak daleko, ażeby można szczegóły onych wyłuszczyć. Oby Nieba Anglii, i iej szanownemu władzey szczęścia, chwały i wszelkich powodzeń użyczały. To jest iedyne i najmocniejszy życzenie, którego pragniemy."

D. 10 t. m. przybiegł tu nadzwyczajny goniec z Amiens do ob. Otto. Ten natychmiast z odebranemi depeşami udał się do lorda Hawkesbury. Zaraz rozefzła się pogłoska, że pokoy ostateczny podpisany został, lecz się to nie sprawdziło. Spodziewamy się jednak

ostatecznego pokoju w pierwszych dniach przyszłego tygodnia. D. 10 t. m. gdy powoz pocztowy z Londynu do Plimut przybył, postylion i powoz był w wstążki ubrany: całe miasto było w radośnem poruszeniu, i chciano bić we dzwony, mniemano bowiem że pokoy już podpisany został; ale wkrótce pokazał się błąd, w którym i postylion został.

Listy z Ameryki pod d. 11 Stycznia donoszą, że Toussaint rozkazał wszystkie z amerykańskich stanów przybywające osoby aresztować.

Mówią że nowa pożyczka z 30 mill. utworzona będzie.

Listy z Gibraltaru donoszą, że flotta brestenska wiele przez burze ucierpiała, że 4 liniowe okręty utraciły maszty w odnodze biskajskiej, i ledwo się do Kadyx i innych portów ratowały. Na wodach gibraltarskich burza tak wielka była, że pomiędzy Kadyxem i Gibraltarem 12 okrętów na piaskach otiało. Okręt St. George o 100 armatach straciwszy maszty schronił się do Malagi, a okręt Gaulois zawinął do Ferrolu.

Spodziewamy się, że po ostatecznym pokoju wielkie zmiany w ministeryum nastąpią.

Porożnienia między północnymi mocarstwami zostały już zupełnie zagodzone.

Ob. Otto daie jutro wielki bal dla całego dyplomatycznego ciała.

Skoro eskadra admirała Campbell stanie w Indyach zachodnich, siła nasza w tamtych stroinach będzie wynosić 19 liniowych okrętów, i 30 fregat.

Przed kilka dniami zatonał statek przewozowy z Margate do Londynu płynący; 30 osób zatonoło, a 3 się wyratowało.

Domyłają się że hrabia St. Vincent był dawcą 10,000 f. szt. na szpital w Grenvich, i podobneże summy dla weteranów.

Xię Angoulem z żoną swoją corką Ludwika XVI. wkrótce jest spodziewany w Londynie.

Jenerał Clinton przybył tu z Madery, skąd wiele woysk angielskich do Indyów zachodnich popłynęło.

Prywatny list z Paryża zawiera co następuje. " Przykra jest rzecz, że WP. donosza z Paryża o tem, co czytamy w dziennikach, lub w prywatnych posiedzeniach słyszemy. Nie wiadomo pewnie W Panu, że zrobiono umowę, ażeby dzienniki zagraniczne nie mówiły o rzeczach, które dzienniki krajowe poważnie opisują. Pisatem W Panu o Garacie, Pikardzie, i Merkurym. Klucz gabinetów odkrył teraz, że pod temi zmysłownemi imionami są odmalowane osoby rządowe.

Risum teneatis. — Wszędzie mówią o diableściach pisuie listy do Piotra Pindara do Londynu. Odkryto Obywatelowi francuzkiemu (dziennik paryzki), że bał się wynalazkiem diabła. Jeden nowy pisarz pisząc małe dziełko o wszystkim, wydał teraz pisemko dowodzące, że magia może się z filozofią zgodzić, a wiadomo W Panu, że obywatel drukuje się na ulicy piekielney. — Filozofia niezłądziłaby, gdyby poniekąd uwierzyła w diabła. Cały ten świat jest pełen wynalazków diabelskich. Nie licząc drukarni, strzelnego prochu, i płodów uli y piekielney, oto jeden diabeł człowieczy zrobił papier ze słomy, a inny go naśladować robi pargamin z płótna. — Mody zdają mi się także poniekąd do magii należeć. Zrana jest czapka a la Nelson, wieczorem a la Mamelouk; dziś a la Cisalpin, jutro a la Bonaparte. Jeżeli się kobieta ubiera tym sposobem, wielbią iey wdzięki; jeżeli zaś pierwszy konsul inaczej wdzieie czapkę, wszystko przesadło. Masz WP. fantasmagoryą w Londynie, nasze cienie chińskie zaszyły do Monachium. Rzekł Elektor do karmelitów,

benedyktynów, kapucynów: *znikniycie* i zniknęli; my mówimy zawsze do jakobinów toż samo; lecz oni nie znikają. J. Elektorska Mość zaczyna już, iak mówią, swych postępków żałować. Jezioro wallerskie ma d. 15 przyszłego mieliąca zalać całą Bawaryą, a d. 16 Monachium ma się zapadź przez trzęsienie ziemi. We czwartek o godzinie 11 zrana ieden obraz Matki Bożkiej płakał, drugi w godzinę później gadał; nazajutrz widziano trumnę na powietrzu, a niektórym osobom pokazał się diabeł w postaci karta. — Wiele dzisiaj dzieł iest ulubionych Paryżanom. 1) *Kochanek iedynaśtu tysięcy panieł* przez autora *dziecięcia 36 oyców*; 2) *Osieł z różannym wiankiem*, który iak nas ostatni numer *Obywatela* zapewnia przybrał charakter francuzki — — . . . Przesłano już bydź zabijanym i ochromianym w *Provinciaux* w Paryżu: teraz weszło w modę bydź duszonym na pergaminie u Montanfier; każdy się pyta, iak znajduiesz pergamin Montanfier.,,

Parlament.

D. 9 w izbie niższej czytano list mowcy Mitfordt, gdzie z podziękowaniem i pożegnaniem oświadcza izbie, że go Król mianował W. Kanclerzem Irlandyi. Nazajutrz zatrudniono się wyborem mowcy. P. Abbot 38 lat liczący, bywšy członek deputacyi izby niższej, a potem sekretarz stanów irlandzkich był od jeneralnego archiwisty na godność mowcy podany, po oddaniu wielkich pochwał bezstronności i oświecenia wychodzącego mowcy. P. Sheridan potwierdził te wszystkie pochwały, i oświadczył się za kandydatem, ale razem osądził bydź swoim obowiązkiem sprzeciwić się wyborowi członka znanego z swej przychylności do administracyi. Sądził ón bydź lepszą rzeczą wybrać podług dawnego zwyczaju mowcę nie praw-

nika, lecz właściciela gruntu. Nakoniec uwielbiwszy talenta P. Dundas na mowcę go proponował. Ten podziękował P. Sheridan za jego wniosek, i oświadczył, iż chętnie ustępuje tey godności P. Abbot. Wielu potem członków za P. Abbot mówiło, który bez kreskowania iednomyslnie obrany, od Króla potwierdzony, i zwyczajnym sposobem wprowadzony został.

D. 11 lord Minto złożył w izbie wyższej-parlamentową przysięgę, i zajął miejsce.

Z Paryża d. 12. Lutego.

D. 26^e Frimaire (d. 17 Grudnia) zawarty został pokoy między Rzpltą francuzką i rządem algerskim w następuiący osnowie: — "Musztafa bafza Dey w imieniu rządu algerskiego, a ob. Karol Franciszek Dubois Thainville sprawuiący interesa, i jeneralny kommissarz związków handlowych Rzpltey francuzkiej, umocowany od pierwszego konsula, zgodzili się na następuiące warunki: 1) Związki polityczne i handlowe między obydwoma państwami przywracają się w tym stopniu, w iakim przed wojną były. 2) Wszystkie dawniejsze umowy przywracają się od dnia podpisania niniejszego traktatu. 3) Rząd Algierski przywraca Francyi wszystkie afrykańskie przywileie, iakich używała przed zerwaniem przyjaźni. 4) Pieniądze, sprzęty, i towary zabrane Francuzom od algierskich agentów, po odciągnienu summ, które przed wypowiedzeniem wojny należały się, mają bydź powrócone. Na ten koniec obie strony wyznaczają osoby do obrachowania summ należących się. 5) Opłaty w ten czas dopiero będą mogły bydź wymagane, gdy Francuzi do składow swoich powrócą. 6) Dey dla wynadgodzenia kompanii afrykańskiej szkod poniesionych uwalnia ją od wszelkiej opłaty przez rok ieden. 7) W żadnem zdarzeniu,

ani pod żadnym pozorem nie będzie można Francuzów w Algierze za niewolników przytrzymywać. 8) Francuzi znaleźieni na okręcie narodu nieprzyjacielskiego Algierowi, nie mogą być brani w niewolę, chociażby ten okręt bronił się, i chociażby na nim służyli za żołnierzy, maytków i czeladź, lub chociażby z bronią w ręku wzięci zostali. 9) Francuzi przejeżdżający przez kraj Algierski lub tam zamieszkalni zostają jedynie pod władzą agenta francuzkiego. Rząd algierski ani jego delegowani niepowinni wdawać się do wewnętrznych francuzkich w Afryce urzędzeń. 10) Kapitanowie francuzcy tak prywatni, jak narodowi nie mogą być przymuszani przeciwko woli swojej płynąć tam gdzie im się nie podoba, lub brać ładunki. 11) Agent francuzki nie jest obowiązany płacić długu za prywatnego Francuza, chyba żeby się na piśmie obowiązał. 12) W przypadku kłótni między Francuzem i Algierczykiem, ta nie może być rozstrzygnięta bez dołożenia się kommissarza francuzkiego. 13) JW. Dey obowiązuje się wszystkie summy, które poddani jego Francuzom są winni, że skarbu swego wypłacić; na wzajem ob. Dubois Thainville przyrzeka w imieniu swego rządu wyfarać się o wypłacenie należności, iakich Algierczykowie służnie domagać się mogą. 14) Majątki zmarłych w Algierze Francuzów zostaną do rozrządzenia kommissarza francuzkiego. 15) Sprawujący interesa i agenci kompanii afrykańskiej obierają sami tłumaczów i faktorów. 16) Sprawujący interesa i kommissarz jeneralny związków handlowych Rzpltey francuzkiej będzie używał tych wszystkich przywilejów i honorów iak przed wojną, i pierwszeństwo mieć będzie przed agentami wszystkich narodów, 17) Mieszkanie kommissarza francuzkiego jest święte; żadna zbrojna siła nie może tam wchodzić,

chyba żeby ón sam oto się dopraszał. 18) W przypadku zerwania pokoju, czego uchoway Boże, dozwolony będzie Francuzom 3 miesięczny czas do ukończenia swoich interesów, w którym to czasie używać będą zupełney wolności i opieki, iaką im traktaty pokoju zaręczyły. Okręty, które w przeciągu tego czasu do algierskich portów zawinąć mogą, tychże samych korzyści używać będą. 19) Dey mianuje Salaha Khodix swoim pełnomocnikiem w Paryżu.

Mustafa Basza Dey Algierski.
Dubois Thainville pełnomocnik.
Francuzki.

Żądają od Króla Etruryi, ażeby przez szacunek dla pierwszego konsula przysłał z galeryi florenckiej do Paryża sławny posąg Wenery Medyceyskiej. Spodziewamy się iey tutaj na wiosnę.

Stronnicy woyny ogłaszają, że negocjacye w Amiens przerwane zostały z tey jedynie przyczyny, że pierwszy konsul objął rządy Rzpltey włoskiej.

W Lionie wielu ludzi na febrę katarową umiera. Pomiędzy innemi liczą obywatela Pady szanownego starca i wielce zasłużonego w tkalniach srebrnych i złotych. Jego to ręką była owa przepyszna suknia 12,000 franków szacowana, którą Królowa francuzka udarowała aktorkę Raucourt, gdy grała rolę Dydony.

Tutejszy teatr opery był dotąd krwawych scen widokiem. Przed kilką dniami aktor grający rolę Sanzo Pansy został od pafsa Donkiszotowego w twarz zranionym, a onegdaj w pierwszym akcie karawany wypadł iakimś przypadkiem noż z powały na teatr i ugodził w głowę śpiewaka Martin. Gęste strumienie krwi z rany wybuchające, strach, pó teatrze rozniosły, sądzono bowiem, że

rana śmiertelną była. Reprezentacya była przerwana; lecz w krótkce Martin się pokazał, natychmiast nastąpiły poklaski, i sztuka dokończoną została.

Okręt, który d. 3 t. m. po gośtodniowey podróży z St. Domingo przybył, przywiozł potwierdzenie, że od czasu, iak autor buntu w okolicy Limbe wybuchłego, w którym do 100 białych zginęło, generał Moyse stracony został, spokojność na całej ofadzie przywrócona została. S odziewiają się, że flotta francuzka za przybyciem swoim żadnego tam nie dozua odporu.

Przybyła tu z Gwadelupy deputacya, mająca na czele swoim Augustyna Moneton, oskarża mocno admirała Lacroffe, i oświadcza, że gdyby Lacroffe łagodniejszy używał środków, spokojność ofady nie byłaby naruszona i rząd nowy byłby wprowadzony.

Beniamin Constant, miał tylko jednę kreskę za sobą w Senacie, a Chenier 4 na pozostanie trybunami.

Dzienniki nasze zapewniają, że flotta bretteńska (opócz niektórych liniowych okrętów i fregat, które dla burzy oddzielone, do Lizbony, Ferrolu, i Kadyxu zawinęły) popłynęła do St. Domingo, i dosyc ieszcze jest siła do działania, gdyby tego potrzeba wymagała.

Naybliżsi dziedzice zmarłego Xcia de Bouillon są Xża Roban: małżonka zmarłego przed 14 laty Xcia Roban była naystarszą córką Xcia Karola Godefryda de Bouillon.

Tribun, starszy Echafferiaux, wydał dzieło pod tytułem: *Obraz polityczny Europy na początku wieku XIX. i sposoby zagruntowania trwałości powszechnego porządku.*

Jenerał Dąbrowski i ob. Marechałchi im, członek cisalpiński konsul przybyli tu z Saar, i w Pesay w departamencie Montblanc i Lyonu.

Niedawno miał dwór wiedeński nazemu rządowi propozycyę uczynić, iż chce kraj wenecki W. Xciu Toskańskiemu ustąpić, a ón żeby za to wziął wynadgodzenie w rzeźby niemieckiey.

Ob. Semonville, w krótkce tu z Hagi powróci.

Wyšlo tu tłumaczenie francuzkie nayznakomitszego roku życia Kotzebuego, i pomimo złego tłumaczenia jest z niezmierną chciwością czytane.

Dnia 15. Lutego.

D. 11 t. m. prezydent miasta Neufchatel w departamencie niższej Sekwany za odebraniem listu z Amiens pełen radości, kazał przy biciu bębnow ogłosić, że pokój ostateczny na dniu 8 w Amiens podpisany został. Prefekt departamentu niższej Sekwany oświadczył zaraz, że w tej mierze żadney urzędowney nie ma wiadomości, i że nieprzyzwolta jest wcale na jedno prywate doniesienie tak ważną wiadomość uroczyście ogłaszać, którey lubo codziennie spodziewać się należy, jednak iey przed nadejściem rozkazu rządowego ogłaszać nie można.

Dzisiejszy Monitor zamyka co następuier: "Nic nie jest faszzyw zego nad to, co dzienniki angielskie o pod faniu punktów przedugodnych z Portą, i iey dzisiejszych związkach z Francją donoszą. Nigdy oba narody nie były bardziej za utrzymaniem dawney przyjaźni iak dzisiaj, nigdy bardziej nie pragnęły skojarzenia na nowa tych związków, które ich tak długo fzez śliwemi czyniły."

W przyszłym miesiącu od tynie okrętu Napoleon do St. Domingo z ładunkiem rządowym.

Konsulowie post nowili wyrokiem swoim, ażeby w Griselutern w departamencie 2 praktyczne górnicze szkoly założone zosta-

ty. Przy każdej będzie 3 nsuczycielów z pensya po 4000 fr. i dyrektor z pensya 5000 fr. Przy każdej szkole będzie 10 uczniów kosztem rządu utrzymywanych. Prócz tego minister wewnętrzny mieć będzie przy swoim boku kolegium górnicze z 3 członków złożone, które się tem wszystkim zatrudniać będzie, cokolwiek się tylko kopalni dotyczy. Pokazuje się teraz, że Francya posiada więcej żelaza, niżeli go fama potrzebować może, a zatem przywóz z zagranicy może być określony.

Od dawnego czasu nie widziano tu tak wielkiej uroczystości pogrzebowey, iak onegdaj zmarłego Latour d'Auvergne. Sześć koni ciągnęło karawan wpośród licznych pochodni, wielu ubogich było w żałobę przybranych i 14 żałobnych powozów za nim iechało.

Przed niejakim czasem przy znieśieniu federalizmu i zamienieniu Szwajcaryi w nierozdzielną Rzeplą helwecką musiano chorągwie, sztandary kantonów i oznaki dystrykcyjne stanów nakolory Rzepley zamienić, i w stołey rządu złożyć. Teraz uchwaliła mała rada oddać kantonom Uri i Schwitz ich chorągwie, z których wiele było od papieżów poświęconych i darowanych.

Z Bruxelli d. 13. Lutego.

Podług ostatnich listów z Amiens, naradzenia pomiędzy czterema pełnomocnikami, francuzkim, angielskim, hiszpańskim i bawarskim ciągle się odbywają. Margrabia Cornwallis dał dla nich wspaniałą ucztę, na której wszystko się znajdowało cokolwiek wyzുകаны przepych wynaleść może. — Dnia 8go przybył z Londynu do Amiens posłaniec stanu angielski z depeszami od ministra brytańskiego do pełnomocnika angielskiego. Uważał tu, iż we dwie godziny po przybyciu tego posłańca stanu, sekretarz legacyi angiel-

skiey udał się do Jozefa Bonaparte pełnomocnika francuzkiego.

Pozawczoray odebrano tu urzędownie wyrok pierwszego konfula odwołujący z urzędu prezydenta miasta tuteyszego obywatela Rouppe. Jest ón Hollender; urodził się w Rotterdamie; w czasie zaięcia od woysk francuzkich Belgii w roku 1794 słuchał teologii w szkole główney Lowańskiej, od tego czasu sprawował zawsze ważne publiczne urzędy.

Z Frankfurtu d. 14. Lutego.

Podług niektórych dzienników niemieckich Oyciec S. posłał do biskupów Francuzkich, którzy stołownie do jego woli złożyli swoje biskupstwa brewe w następującej osnowie:

P I U S VII.

Szanownym Braciom, pozdrowienie i błogostawieństwo apostołskie.

" Nowy i wyborny dowód waszey stałej gorliwości i niczem nieodmienney woli zachowania we Francyi iedności kościoła i przywrócenia spokoyności religii katolickiey, którzyście nam dali, szanowni bracia, gdy po odebraniu naszych apostołskich listów dobrowolnie rzekliście się waszych biskupstw i złożyliście zwierzchność nad kościołem wam powierzonym do rąk naszych, wyniósł wasze zasługi do stopnia godnego podziwienia; przydał ów nowego blasku wyższości cnoty waszey w oczach całego kościoła, i zasłużył wam natym większe nagrody Pana, rozdawcy wszego dobra, których udziela wszystkim tym, którzy weale nie własnych swoich, ale Boga użytków szukają. Teraz więc gdyście się uwolnili od wszystkich związków łączących was z waszemi dyecezyami wyrażamy wam najwyższą naszą wdzięczność, żeście niebawnie pozšli za naszemi oycowskiemi radami, i poświęcając bez wahania się własne wasze interessa dobru kościoła, postawi-

liście nas w stanie zaradzenia bez zawady jego potrzebom. Niechże będzie na zawsze błogosławiony i chwalony Bóg miłosierdzia i pociechy, któremu podobało się pocieszyć nas i wesprzyć naszą troskliwość przez ten nowy dowód wielkości cnoty walzey, w posród przykrości i trosków, od których niezczęśliwy stan ludzi nie może być wolnym, i który raczył przez swoją niebieską pomoc wzmocnić i utwierdzić dusze naszych szanownych braci w tym celu, aby mu mogli uczynić tę pamiętną ofiarę z taką chwałą i korzyścią dla nich i kościoła. Prosząc więc Boga aby was obdarzył wzem dobrem tak niebieskim jak i ziemskim, na któreście przez tyle cnoty zasłużyli i powtarzając zapewnienia naszej gorliwości dla waszych interesów, dajemy wam z uprzejmością błogosławieństwo apostołskie w zakład naszych uczuciów i naszej oycowskiej miłości. Dan w Rzymie dnia 10 Stycznia 1802 a naszego papieztwa 2go roku.

Pius VII.

Baron Borgenstierna nie pojechał do Szwecyi jak donoszono, lecz nazajutrz wdał się do Karlsruhe udał się drogę. (D. 14 przejeżdżał on przez Heidelberg; oddział lekkiy iazdy bawarsko-palatyńskiej towarzyszył mu od czasu wiechania w granice Palatyna Reńskiego.)

Podług listów z Bruxelli pod d. 10 biega pogłoska, że nadchodzący wiosny odprawi się w mieście tym kongres złożony z deputowanych Rzepltey bawarskiej, z departamentów Belgii i lewego brzegu Renu, i że na tym kongresie pierwszy konsul przyjdować będzie.

Z Berna d. 11. Lutego.

Jak tylko dowiedział się ob. Verninac minister francuzki o nowym urządzeniu rządu naszego zaszły na dniu 6 pisał zaraz do sena-

tu przychylny list i tym sposobem rozpoczął nanowo swoje urzędowe związki. Jest to pierwszym skutkiem uczynionych obietnic przez pierwszego konsula ob. Reding pierwszemu naszemu landmanowi, i nie mylną wróżbą, iż wkrótce i inne uskutecznione zobaczymy. Spodziewamy się nadewszystko oznaczenia ostatecznego losu mieszkańców Walezji, których mądrości, umiarkowaniu, i stałej roztropności iakie okazali w ostatnich zdarzeniach zaszłych w ich kraiu, sprawiedliwie się dziwiemy. — Dnia 8 ob. Verninac oddał wizyty radcom stanu.

Listy z Sionu uwiadomią nas, że jenerał Turreau złożył jeszcze z urzędów municipalność miała tego. — Po uchyleniu członków izby administracyney, dotąd innych nie mianował.

Z Monachium d. 6. Lutego.

Elektor nasz pod dniem 25 p. m. wydał urządzenie tyczące się nauk, którego treść następująca: W przekonaniu, iż pomysłność kraiu szczególnie z oświecenia umysłu wypływać może, nie odbita jest rządzącego powinnością, nie tylko starać się o edukacyą publiczną, lecz w czasie przywroconey spokojności, zwrócić także uwagę na kunszt, dające wzrost oświeceniu narodowemu i przemysłowi. Chcąc tak zbawiennego dosięgnąć celu, tuteyszy dyrektor Manlich ma podać plan do poprawienia tuteyszej akademii rysunków i malarstwa, iey dochodów &c. Stanowi się także, iż artyści nie używani do roboty dla Elektora, a biorący znaczne pensye, powinni za to dawać swoje dzieła, które w większym cenie od zwyczajney przyjmowane zostaną. Ktoby niechciał takowemu urządzeniu zadosyć uczynić, ten może być pewnym, iż usuniemy dla niego szczerobliwość naszą i naszych poprzedników &c.

Elektor Bawarski nie tylko lepiej urządził tuteyszy dom podrzutek, lecz nawet wydał rozkaz, iż dzieci wyrosłe z niemowlęcego wieku, kosztem krajowym brane będą na wieś na dalsze wychowanie. Za ledwie dowiedział się o tym pleban w Stahrenberg, nazwiskiem Ritter, zaraz chcąc dać dobry przykład swojej parafii, wziął do siebie jedno dziecko, które postanowił bezpłatnie wychować. Wiele innych osób czynią się zasłużonemi swojemu krajowi idąc tak chwalebny śladem.

GAZETY KRAKOWSKIEY.

 W NIEDZIELE D N I A 7. M A R R A 1802

Wiadomości tyczące się kunsztów i nowych wynalazków.

Teraźniejszy dozorca wiedeńskiego domu poprawy, Jan Jerzy Brunhauser, podał ielzcze w roku 1795 J. C. K. Mci dysertacją o użytku rozmnożenia orzechowych drzew w C. K. krajach. Użyteczny plan iego (wyraz) naywyższego dekretu pod dniem 20 Listopada 1795, nie tylko zupełna od J. C. K. Mci zyskał pochwałę, ale nadto odebrał autor zlecenie, ażeby napisał w tey mierze naukę dla wieyskiego ludu. Woyna wstrzymała wprawdzie wydrukowanie tey nauki, z tem wfzytkim do rozmnożenia orzechowych drzew przedsięwzięto potrzebne środki. Znany ogrodnik Kraft, odebrał zlecenie do założenia w swoich ogrodach w Währing i Weinhaus szkółki drzew orzechowych i rozdania ich pomiędzy lud, któremi nawet w przeszłym roku zasadzono część tuteyszych bastionów, i tego roku będą znowu sadzone. Pożytek z rozmnożenia tych drzew iest istotny, gdyż nie tylko może zastąpić, co raz bardziey wzmagaający się niedostatek drzewa, ale nawet frukt iego wydaie przedziwny olej, który w czasie mógłby zastąpić zagrani-

czną oliwę, za którą milliony wychodzą z kraiu, nadto iest dobry do potraw. Nauka ta już iest ukończona i J. C. K. M. do potwierdzenia podana, i zapewne wkrótce na widok publiczny wywdzie. Oprócz pochwały, którą autor od J. C. K. M. za tę użyteczną myśl kilkokrotnie odebrał, a nawet świeżo pod d. 26 Stycznia roku bieżącego, aprobowały także iego dysertacją Krol. pruski dyrektoryat w Berlinie i inne ekomiczne towarzystwa, którym iey udzielił.

W Siedmiogrodzkiej ziemi odkryto niedawno tak zwany: " Prehntstein „ który się tylko w przyładku Dobrey nadziei znayduie, i rzadko kiedy w niektórych okolicach Francyi postrzedz się daie. W tymże Xięstwie odkryto w okolicach Weissenburga Bursztyn (" Succinum eletricum „) i dwiema temi rzadkościami pomnożono mineralogia. Kamień ten iest hyacentowo czerwony, żółty lub zielonawy; czasem w pół, a czasem zupełnie przezroczyły. Dla wydobywania w więkzey obfitości tego rzadkiego i użytecznego produktu, który się tylko w bałtyckim i niemieckim morzu poławia, przyjął na siebie dal-

że szukanie xiążd proboszcz i kanonik weissemburski, Franciszek Hene, który już prócz tego wielkie przysługi mineralogii zrobił.

Na posiedzeniu towarzystwa rolniczego w Lionie, między innymi pożytecznymi narzędziami, obywatel Quatremerre prezentował maszynę do wycinania z łatwością najogromniejszych drzew z korzeniem. Taż machina służy także do podnoszenia i stawiania na swoim miejscu drzew wywroconych od wiatru. Wywroczone drzewo nigdy nie wyciąga wszystkich swoich korzeni; część ich zawsze zostaje się w ziemi, a drzewo opiera się o swoje gałęzie. Podniesione za pomocą tej maszyny, za parę lat powraca do swojej dawnej czystości. — Obywatel Gilibert, prezydent towarzystwa, wystawiał nieoficjalnie korzyści Modrzewiow (pinus larix foliis fasciculatis.) To drzewo jest najpiękniejsze i najpożyteczniejsze ze wszystkich, jakie tylko ziemia wyda. Prezydent oświadcza, iż widział w Litwie i w lasach sandomierskich, takowe drzewa mające przeszło 30 metrów (około sto stop) samego pnia, lubo te były tylko z rodzaju szyszko-rodnych, które nierównie prędzej wznoszą się w górę; to drzewo gdy dojrzeje, nabywa największej twardości, i wolne jest od robaków. Znajdowano w bagnach Weneckich odwieczne pale z tego drzewa, które dawnością czasu nabierały w wodzie, osobliwie morskiej, prawie równały się kamieniom twardości. Rodzaj kory, który to drzewo pokrywa, czyni je trudnym do zapalenia. Cezar znalazłszy w Alpach modrzewowe drzewo, nazwał je w swoich komentarzach drzewem niepalnym (lignum igni inpenetrabile), i uważano od dawna, iż w tej części Litwy, gdzie domy budowane są z tego drzewa, pożary ognia

bardzo są rzadkie, i nierozchodzą się do przyległych budynków, iak pomiędzy innymi domami, które ogień w momencie ogarnia. Te drzewa rosną obficie w Prowancyi, i na brzegach Rodanu, a ponieważ do tyłu korzyści łączą i tę, że się z trudnością łupać daią, a prze to mogłyby być nader zdatnymi do budowy okrętów, prezydent i rzekłada towarzystwu potrzebę iak największego zachęcania obywatelów do utrzymywania i rozmnażania pomienionego drzewa w departamentach, gdzie się znajduje.

Niedaleko Lisieux w gromadzie Descots znajduje się mechanik nazwiskiem Jakób Mellion nieumiejący ani czytać, ani pisać, który całą swoją biegłość samej naturze winien. Zrobił ón ielcze przed lat 20 zegar ścienny, który u wszystkich znaiomych pochwały zyskał. Dzisiaj wystawia drugi, który jest nieskończenie osobliwszy od pierwszego. — Zegar ten idzie za pomocą sprężyn i walców, a godziny wybija, dzwieniem fortepianu, który podług upodobania odmienić można. W czasie wybijania godzin na wierzchu ozdób zegaru znajduje się osoba wystawiająca Boga Ojca, który za każdym uderzeniem godziny kiwa głową, daje błogosławieństwo, i podnosi lewą ręką kulę wyobrażającą ziemię, a prawą wskazuje napis: „Bóg widzi wszystko, Bóg zna wszystko. „ We środku na cyferblacie pomiędzy dwiema skazówkami znajduje się osoba wystawiająca pierwszego konsula, który w podniesionej ręce różczkę oliwną trzyma, zwycięstwo kładzie mu wieniec na skronie, a nad głową jego gieniusz Francyi wskazuje napis: „On przygotował dzień 18 Brumaire i zbawił Francuzów. — Po prawej stronie widać osobę wystawiającą Ojca S., który w rękę trzyma przenajś: Sakrament, Duch S. w postaci gołębiczy wy-

latując spod nóg Boga Oyca niesie w dziobku koronę i tę na hosiyi składa, a Anioł koronując iedną ręką Oyca S. drugą wskazuje na napis: "O salutaris hostia!", Tym czasem Oyciec S. dobywa z kielicha przynajś: Sakrament obraca się z nim. Duch S. z koroną swoia powraca, skąd wyzedł, i wszystko się chowa. To co godzina powtarzane bywa. — Dzieło to jest w kształcie fortepianu 3 łopy wysokiego, a 18 calów szerokiego. Są tam osobne skazówki do wyrażania miesięcy, tygodni, dni, godzin, minut, i sekund. Wybiia kwadransę; może bydź postawione na kominku, i jest podług wszystkich prawideł zegarmistrzowstwa iak nayskrupulatniey zrobiono.

P. Hatchelt w Londynie otrzymał z Ameryki bryłę rudy miedzianej, rozpuścił ją, i odkrył nowy kruszec, któremu dał imię Kolumbiny, przez wdzięczność wynalazcy tego kraju. Kruszec ten rozpuszczony w kwaforodzie, daje pewny gatunek kwasu.

P. Fulton Amerykanin czyni teraz doświadczenia w Breście z statkami podwodnymi, w których 8 ludzi z żywnością na dni 20 spuszczało się na 100 łop pod

wodę. Przydana jest skrzynka z powietrzem, za pomocą którego ci 8 ludzi mogli przez 8 godzin podwodą bawić. Statek ma 2 żagle i podobny jest do szalupy. To jest ofobliwfsza, że igła magnesowa i pod wodą kierowności nie odmieinia. — Jeżeli ten wynalazek do wielkich okrętów użyty będzie, na ów czas woyna morska nową wezmie postać, gdy całe floty zanurzać się i znowu będą mogły nagle wypływać. Takie okręty będą mogły żywność i wiadomości dowozić oblężonym portom i twierdzom nadmorskim, ale razem powiększy i niebezpieczeństwo żeglugi, gdyż nurkujący kaprowie będą mogli wielkie zwyciężyć.

Ob. Jauffroy d'Abbers członek towarzystwa rolniczego w Besanson robił doświadczenia w Lionie z iednym statkiem, który może płynąć przeciwko wodzie za pomocą pompy ogniowej. W ostatniem doświadczeniu statek na 30 łop długi i na 14 szeroki, niosący na sobie 337,000 funtów ciężaru w przytomności wielu widzow w gorę Saony płynął. Do poruszania pompy użyto ognia z węgla kamiennych. Otrzymał ón przywilej na swoy wynalazek.

D O N I E S I E N I A.

Ze strony tuteyszego C. K. cyrkularnego urzędu niniejszym wiadomo się czyni. iż na mocy wysokiego gubernialnego rozporządzenia dd. 22 Octobra p. r. pozostałe mobilia i sprzęty domowe wywędrowanego Jędrzeia Krauza, przez publiczną licytacją w tuteyszym urzędzie cyrkularnym sprzedane będą.

Maiących więc chęć do kupienia czego na dzień 30 przyszłego miesiąca Marca na godzinę 9 zrana do tutejszey kancelaryi cyrkularney niniejszym zaprasza się. W Kielcach dnia 18go Lutego 1802.

Micza, starosta cyrkularny.

Z strony urzędu J. C. K. M. cyrkularnego Konięckiego do powszechney wiadomości podaje się, iż propinacja mieyska Przedborska to jest prawo piwa, gorzałki i miodu wyrabiania i sprzedawania na rok ieden i sześć miesięcy od 1 Maia r. b. zacząwszy, aż do ostatniego Octobra roku 1803 przez utrzymanie dnia 22 Marca r. b. rano o godzinie 9 w mieście Przedborzu publiczney licytacyi naywięcey dającemu zaarendowana będzie.

Pretium fisci wynosi 916 ryń. 30 gray. i małą część mający licytowania 101ą część pretii fisci jako wadium przed kommissją licytacji złożyć. Koneskie d. 9. Lutego 1802.

W niebytności W. Starosty Cyr.

Weyrother, C. K. kom. cyr.

C. K. Gubernium Galicyi zachodniej.

Ponieważ przez wystąpienie Elżbiety Burghardowej miejsce cyrkularney pomocnicy położowey w Sandomierzu zawakowało; przeto z tym dodatkiem do powszechney podaie się wiadomości, ażeby pomocnice położowe w akademiach dziedzicznie krajowych examinowane, chcąc tego miejsca dołączyć, prózby należytemi zaświadczeniami opatrzone naydaley w przeciągu 4 tygodni do C. K. rządów krajowych podały. W Krakowie d. 19. Lutego 1802.

Widmann sekretarz.

C. K. Administracya dobr Kameralnych w Galicyi zachodniej oznaymuie Publikom, iż gdy na mocy rezolucyi Nayaśnniejszego Monarchy, żadne dobra krajowe ani sprzedane ani zaarendowane bydź mogą; zaczem wszystkie na dzień 20 Marca r. b. w Krakowie do licytacji determinowane dobra, nie będą więcey licytowane. W Krakowie d. 24 Lutego 1802.

de Melnicki, Gubernialny Konsyliarz
i dobr Kameralnych Administrator.

de Saydelly Sekretarz.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznaymują tym Edyktem sukcesorom niegdy zmarłego Deodata Ostrowskiego, że Anna z Skalskich Godlewska przeciwko masie sukcesjonalney zmarłego Deodata Ostrowskiego w sprawie podniesienia detaxacyi domu w mieście Kazimierzu leżącego na zaspokojenie summy 3000 zł. pol. u sądów tych żalobę na nich podała, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych, znajduią się im patrona tutejszego Reynbergera z ich szkoda i z ich kosztem zastępcą postanowily, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się i ukonczony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwoitym to jest na dzień 23 Marca 1802 sami się stawili, albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali; tego sądom tym wymienili, i poglug przepisow tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za nayskuteczniejsze osądzają, gdź inaczej wszelką niedogodność z zaniehdania wynikającą podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli winnemi.

Dan w Lublinie dnia 21 Grudnia 1801.

Wydżga.

Brożowski.

Munich.

Z Rady Ces: Król. sądów szlacheckich Lubelskich
Galicyi zachodniej.

Sahaneck.

Ewa Zieleńska, żona Antoniego Zieleńskiego, owczarza we wsi Drugni w cyrkule Kieleckim, rodem ze wsi Gaboltowa w tymże cyrkule zrodziców Gorylow, mieszkając z mężem przez lat cztery, w roku 1797 w miesiącu Kwietniu odeszła go, z Gaboltowa z parobkiem w Ekonomia także służącym; nazwiskiem Paweł Stepień, rodem z Tarnowskiego cyrkulu, zabrawszy wszystko mężowi. W drodze była przytrzymana w miasteczku Słomnikach, lecz wypuszczona, pytała się ku granicy pruskiej. Jest ona średniego wzrostu, włosów czarnych kręconych, twarzy okrągłej, oczu czarnych, małą znać na twarzy po prawey stronie wedle ucha, i lat dwadzieścia licząca. Opuszczony mąż nie ma od tego czasu żadney o niej wiadomości; uprasza tedy na miłość bliźniego, jeżeli by kto o niej wiedział, czyli żyje lub umarła, żeby donosił do kantoru Gazety Krakowskiej pod Nrem 507 w Krakowie; on przyrzeka mu zato dziesięć czerw. zł. nagrody.